

**CONSILIUL SUPERIOR AL PROCURORILOR
COLEGIUL DE DISCIPLINĂ ȘI ETICĂ**

**H O T Ă R Ă R E A nr. 3-147/2026 din 30 septembrie 2026
cu privire la examinarea contestației domnului XXXXXX XXXXXX
împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 26 iunie 2026 emisă în privința
procurorului, Ion Mîrza**

Președintele ședinței: *Alexandru Lozan*

Membrii Colegiului prezenți: *Eugenia Zubco, Viorel Beiu, Constantin Șuşu, Vitalie Sîli, Mihaela Pascal*

Membrul-raportor: **Alexandru Lozan**

examinând, în ședință publică, cu citarea participanților, contestația domnului XXXXXX XXXXXX, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 26 iunie 2026, prin care a fost dispusă încetarea procedurii disciplinare nr. xxxs/26, în privința procurorului în Procuratura Orhei, Oficiul Rezina, Ion Mîrza, cu participarea reprezentantului Inspecției procurorilor, audiind raportul prezentat de membrul-raportor Alexandru Lozan, explicațiile participanților, Colegiul de disciplină și etică,-

C O N S T A T Ă :

I. Circumstanțele cauzei și parcursul procedural

1. La 10.06.2026, Consiliul Superior al Procurorilor a înregistrat cu nr. xxxx-x-xs/26-xxx sesizarea dlui Russu Denis, în care solicită tragerea la răspundere disciplinară a procurorului în Procuratura Orhei, Oficiul Rezina, Ion Mîrza.

2. Sesizarea a vizat, în esență, fapte pretins săvârșite de procurorul Ion Mîrza după cum urmează:

3. Astfel, la data de 16 aprilie 2026 a depus la Procuratura Orhei, Oficiul Rezina, prin poștă recomandată, o plângere penală, înregistrată conform procedurilor prevăzute de art. 262 alin. (1) pct. 1), art. 263 și art. 274 Cod de procedură penală.

4. Prin plângere a solicitat pornirea urmăririi penale privind presupuse infracțiuni prevăzute de art. 166¹, art. 303, art. 327 și art. 328 Cod penal, comise de reprezentanții administrației Penitenciarului nr. 17 - Rezina și alte persoane cu funcții publice. Pretinde dl Russu că, plângerea a fost argumentată detaliat, pe circa 20 de pagini, cu indicarea circumstanțelor de fapt și solicitarea efectuării acțiunilor procesuale necesare.

5. La 29 mai 2026 a primit o scrisoare informativă, emisă de procurorul Ion Mîrza, transmisă prin administrația Penitenciarului nr. 17 - Rezina și recepționată efectiv la 02.06.2026. Astfel, prin scrisoarea nr. xx/xx-xxxx din 11.05.2026, i s-a comunicat că s-a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale, în temeiul art. 275 pct. 3) CPP.

6. Totodată, nu i-a fost remisă ordonanța motivată de refuz în pornirea urmăririi penale, iar accesul la materialele procesului penal a fost condiționat de prezentarea sa la sediul procuraturii.

7. Nu este de acord cu acțiunile și inacțiunile procurorului Ion Mîrza, precum și cu modalitatea în care a fost examinată plângerea penală depusă la 16.04.2026.

8. În primul rând, procurorul a încălcat în mod evident dispozițiile imperative ale art. 274 alin. (5) Cod de procedură penală, care obligă procurorul ca, în cazul refuzului de pornire a urmăririi penale, să emită o ordonanță motivată și să o comunice persoanei

care a înaintat sesizarea într-un termen cât mai scurt posibil, dar nu mai mare de 15 zile. Din materialele primite rezultă că procurorul nu i-a remis nici până în prezent copia ordonanței motivate de refuz în pornirea urmăririi penale. În locul actului procesual prevăzut expres de lege, a primit doar o scrisoare informativă nr. xx/26- xxxx din 11 mai 2026, care nu poate substitui ordonanța procesuală și nu produce efecte juridice. Lipsirea de posibilitatea de a lua cunoștință de conținutul ordonanței motivate echivalează cu limitarea dreptului său la contestare efectivă și constituie o ingerință nejustificată în accesul la justiție. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat constant că, în cazul acuzațiilor credibile privind încălcări ale art. 3 CEDO, statul are obligația pozitivă de a desfășura o investigație promptă, efectivă și diligentă. În cauzele *Mocanu și alții c. României* și *Liapin c. Rusiei*, Curtea a subliniat că întârzierile nejustificate și formalismul excesiv compromit eficiența anchetei.

8.În al doilea rând, examinarea plângerii sale a avut un caracter formal și superficial. În cuprinsul sesizării a solicitat audierea sa în calitate de petiționar; audierea martorilor indicați; administrarea probelor suplimentare; ridicarea documentelor relevante de la Penitenciarul nr. 17 - Rezina și alte autorități implicate. Niciuna dintre aceste solicitări nu a fost examinată efectiv. Procurorul nu l-a audiat, nu a audiat martorii și nu a întreprins acțiuni reale de verificare a circumstanțelor invocate. Această conduită contravine principiului aflării adevărului prevăzut de art. 19 alin. (3) și art. 254 alin. (1) CPP și obligației organului de urmărire penală de a examina complet și obiectiv circumstanțele cauzei. Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 38/2013 privind acțiunile procesuale permise până la pornirea urmăririi penale, prevede expres posibilitatea audierii martorilor și efectuării altor acțiuni necesare pentru stabilirea existenței bănuielii rezonabile, ceea ce în speță a fost ignorat.

9.În al treilea rând, în răspunsul procurorului i s-a indicat că poate lua cunoștință de materialele procesului penal la sediul Procuraturii Orhei, Oficiul Rezina. Această mențiune ignoră faptul că procurorul Ion Mîrza cunoștea că se află în detenție în Penitenciarul nr. 17 - Rezina și nu se poate deplasa liber la sediul procuraturii. Prin urmare, această indicație are un caracter pur formal, lipsit de efect practic, ceea ce demonstrează lipsa unei preocupări reale pentru asigurarea drepturilor sale procedurale.

10.În al patrulea rând, din scrisoarea procurorului rezultă o eroare gravă de identificare a persoanei vizate. Deși plângerea penală îl viza pe dl. XXXXXX XXXXXX, șef al serviciului juridic al Penitenciarului nr. 17 - Rezina, în răspuns figurează o altă persoană („XXXXXX XXXXXX”). Această eroare ridică dubii serioase cu privire la modul real de examinare a plângerii și la respectarea principiilor de legalitate, obiectivitate și profesionalism.

11.Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în mod constant că statul are obligația de a desfășura investigații eficiente, prompte și complete în cazul acuzațiilor credibile privind abuzuri ale autorităților. În cauze precum *Mocanu și alții c. României*, *Assenov și alții c. Bulgariei*, *Liapin c. Rusiei*, Curtea a subliniat că lipsa promptitudinii, formalismul excesiv și investigațiile superficiale, fac ancheta inefficientă și iluzorie.

12.Totodată, au fost încălcate prevederile art. 274 alin. (5) CPP și principiile de eficiență, legalitate și celeritate a procesului penal.

13.Sesizarea a fost redirecționată, conform competenței, Inspecției procurorilor și înregistrată la data de 18.06.2026 cu nr. xxxs/26, fiind repartizată în aceeași zi

inspectorului-șef al Inspecției procurorilor, Mircea Roșioru, pentru efectuarea verificării disciplinare.

14.În cadrul verificării disciplinare, Inspecția procurorilor a solicitat explicațiile procurorului Ion Mîrza, a anexat la materialele procedurii copii relevante ale actelor procedurale din procesului penal nr.xxxxxxxx din 17.04.2026, înregistrat în Procuratura Oficiului Rezina, în baza plîngerii condamnatului Xxxxxx Xxxxxx, cu soluțiile adoptate la caz.

15.În urma verificărilor efectuate, prin decizia din 26.06.2026, inspectorului-șef al Inspecției procurorilor, Mircea Roșioru a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului Ion Mîrza, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

16.Nefiind de acord cu soluția adoptată Xxxxxx Xxxxxx, a formulat contestație la Colegiul de disciplină și etică.

II. Pozițiile participanților și materialele examinate

17.Contestatorul Xxxxxx Xxxxxx a solicitat anularea deciziei Inspecției procurorilor din 26.06.2026, susținând că aceasta este prematură, rezultă dintr-o verificare incompletă și interpretare greșită a normelor aplicabile, în special a art.art.19, 254, 274 din Codul de procedură penală și art.38 lit.a), b), 49 din din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

18.Contestatorul a invocat faptul că nu ar fi fost verificată esența sesizării disciplinare, nu au fost analizate contradicțiile evidente din materialele cauzei, inspectorul a substituit verificarea disciplinară prin acceptarea formală a ordonanței procurorului.

19.Totodată, acesta a criticat ordonanța procurorului Ion Mîrza din 11 mai 2026, privind refuzul în pornirea urmăririi penale, invocând omisiuni admise de procuror în cadrul examinării plîngerii înaintate, iar Inspecția procurorilor nu a verificat conduita procesuală a procurorului, sub prisma încălcărilor admise, examinării formale și nerespectării termenului de examinare a plîngerii.

20.În principal, a solicitat anularea deciziei, examinarea cauzei pe fond de către Colegiul de disciplină și etică și constatarea în acțiunile procurorului Ion Mîrza a abaterilor disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a), și b) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

21.Suplimentar, Xxxxxx Xxxxxx, prin intermediul avocatului ales Aliona Dragomir, a depus o contestație suplimentară la decizia Inspecției procurorilor din 26.06.2026, în care au fost reiterate aceleași motive.

22.Procurorul Ion Mîrza a respins acuzațiile formulate împotriva sa.

Acesta a explicat că ordonanța din 11 mai 2026 a fost adoptată în termeni legali, în conformitate cu art.274 alin.(1) raportat la art.52 alin.(1) pct.1) din Codul de procedură penală, care prevede că „procurorul sesizat în modul prevăzut în art.262 și 273 dispune în termen de 45 de zile, prin ordonanță, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă cel puțin o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală, informând despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv” , nefiind prevăzută obligativitatea transmiterii ordonanței motivate.

23.Consideră că abaterile invocate de Xxxxxx Xxxxxx reflectă nemulțumirile personale, legate de respingerea aplicării legii privind amnistia, în situația în care este condamnat la detenție pe viață.

24.Reprezentantul Inspecției procurorilor, inspector-șef al Inspecției procurorilor, Mircea Roșioru a solicitat respingerea contestației formulate, cu menținerea deciziei adoptate la 26.06.2026.

25.Colegiul a examinat sesizarea disciplinară formulată de XXXXXX XXXXXX, decizia Inspecției procurorilor din 26.06.2026, contestația împotriva acesteia, materialele procedurii disciplinare nr. xxxs/26, explicațiile participanților, precum și celelalte înscrisuri administrate în cadrul verificării.

26.Colegiul reține că, în exercitarea controlului asupra unei decizii de încetare a procedurii disciplinare, este necesară verificarea atât a respectării normelor procedurale, cât și a caracterului suficient al motivării și al probatoriului pe care s-a întemeiat soluția.

III. Aprecierea Colegiului de disciplină și etică

27.Colegiul de disciplină și etică este competent să examineze contestația împotriva deciziei Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare, în condițiile art. 49 alin. (4) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și ale pct. 80-84 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-437/2025 din 23.12.2025.

28.Potrivit art. 51 alin. (1) din Legea nr. 3/2016, una dintre soluțiile prevăzute de lege este încetarea procedurii disciplinare în cazul în care nu a fost comisă o abatere disciplinară.

29. Contestația a fost formulată de autorul sesizării, care este titularul dreptului de contestare a deciziei de încetare a procedurii disciplinare. Potrivit materialelor prezentate, termenul de contestare este de 10 zile lucrătoare de la recepționarea deciziei, iar în speță nu au fost identificate impedimente care să împiedice examinarea contestației pe fond.

În consecință, Colegiul procedează la examinarea motivelor invocate în contestație și la verificarea legalității și temeiniciei deciziei contestate.

30.Cadrul normativ aplicabil este constituit de prevederile Legii nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, referitoare la principiile activității procurorului, răspunderea disciplinară și abaterile disciplinare, obligațiile profesionale ale procurorului și independența sa procesuală, de dispozițiile pertinente ale Codului de procedură penală privind atribuțiile procurorului în faza urmăririi penale, precum și de reglementările privind desfășurarea verificării disciplinare și examinarea contestațiilor.

31.Colegiul reiterează că procedurile disciplinare sunt guvernate de principiile legalității, respectării independenței decizionale a procurorului, echității, proporționalității și transparenței. Independența și imparțialitatea procurorului nu constituie garanții abstracte, ci au inclusiv rolul de a proteja procurorul împotriva unor măsuri disciplinare arbitrare, care nu se sprijină pe fapte și probe suficiente.

32.Totodată, standardele europene reținute în practica Colegiului impun ca procurorii să fie supuși procedurilor disciplinare pentru motive clare și întemeiate, iar procedura să fie transparentă și să se bazeze pe criterii prestabilite.

33.Potrivit art. 36 alin. (2) din Legea nr. 3/2016, răspunderea disciplinară poate fi angajată numai în cazul săvârșirii abaterilor disciplinare cu intenție sau neglijență gravă. În practica sa, Colegiul a reținut că sancționarea disciplinară presupune existența unei conduite ilicite, încălcarea unei obligații de serviciu sau a unei norme de conduită,

existența unor urmări relevante și a legăturii de cauzalitate, precum și constatarea vinovăției procurorului în forma cerută de lege.

34.Prin urmare, simpla formulare a unei acuzații, existența unei percepții subiective asupra conduitei procurorului ori exprimarea unei suspiciuni cu privire la proveniența unei informații nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru angajarea răspunderii disciplinare.

35.În același timp, independența procesuală nu constituie o imunitate disciplinară. Ea nu protejează acțiunile săvârșite cu rea-credință ori prin neglijență gravă. Totuși, simplul dezacord cu interpretarea unei norme juridice, cu aprecierea probelor ori cu o poziție procesuală formulată de procuror nu este suficient pentru angajarea răspunderii disciplinare, dacă nu este demonstrată depășirea vădită și culpabilă a limitelor atribuțiilor profesionale.

36.În consecință, examinarea prezentei contestații presupune delimitarea dintre, pe de o parte, o poziție procesuală a procurorului supusă controlului instanțelor de judecată și, pe de altă parte, o conduită care, prin rea-credință, neglijență gravă sau scop străin exercitării atribuțiilor, poate dobândi relevanță disciplinară.

37.Din materialele procedurii, Colegiul reține că, la 16.04.2026, dl Xxxxxx Xxxxxx, persoană care execută pedeapsa penală în Penitenciarul nr.17-Rezina a expediat la Procuratura Orhei, Oficiul Rezina o plângere penală, cu avizul de recepție nr.DSxxxxxxxxxxAS.

38.La 17.04.2026 Procuratura Orhei, Oficiul Rezina a înregistrat cu nr.xxxx plângerea penală formulată de dl Russu Denis, nedată și intitulată „în ordinea prevăzută de art.262 alin.(1) pct.1), 263 și 274 CPP pe faptul infracțiunii prevăzute de art.1661; 303; 327 și 328 Cod penal”.

39.Prin rezoluția procurorului-șef din 17.04.2026, s-a dispus înregistrarea plângerii în Registrul de evidență a infracțiunilor deținut de Oficiul Rezina a Procuraturii Orhei, cu examinarea acesteia de către procurorul Ion Mîrza. Corespunzător, la 17.04.2026 a fost inițiat procesul penal nr.xxxxxxxxxx.

40.Din lecturarea plângerii înaintate de Xxxxxx Xxxxxx, rezultă că aceasta reprezintă o evoluție cronologică a evenimentelor în legătură cu inițierea și desfășurarea procedurii de aplicare în privința sa a prevederilor Legii nr.243/2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Deopotrivă, plângerea conține argumente ale autorului, din perspectiva cărora consideră că, în particularitățile speței prezentate, se întrunesc elementele infracțiunilor săvârșirea cărora a invocat-o în plângere. În partea ce ține de administrarea probatoriului, se atestă că acestea au vizat: recunoașterea sa în calitate de parte vătămată și de parte civilă; audierea martorilor (*fără a indica cine sunt martorii sau identitatea acestora*); administrarea unor probe pe care dorește să le înmâneze personal procurorului de caz.

41.În vederea soluționării lucrărilor procesului penal nr.xxxxxxxxxx, procurorul Ion Mîrza l-a audiat pe șeful serviciului juridic al Penitenciarului nr.17-Rezina, Xxxxxx Xxxxxx, a anexat acte de dispoziție ale instanțelor judecătorești, inclusiv ale Administrației Naționale a Penitenciarelor și administrației Penitenciarului nr.17-Rezina.

42.Prin ordonanța procurorului în Procuratura Orhei, Oficiul Rezina, Ion Mîrza din 11.05.2026, s-a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale, din lipsa elementelor

infracțiunilor prevăzute de art.166¹, 303, 327 și 328 Cod penal, cu clasarea procesului penal nr.xxxxxxxx din 17.04.2026.

43.Prin adresa nr.xx/26-xxxx din 11.05.2026, procurorul Ion Mîrza l-a informat pe dl Xxxxxx Xxxxxx despre soluția adoptată, concomitent a menționat „cu materialele procesului penal puteți lua cunoștință la Procuratura Orhei, Oficiul Rezina, dacă nu sunteți de acord cu hotărârea primită o puteți ataca procurorului ierarhic superior sau ulterior la judecătorul de instrucție”.

44.Adresa nr.xx/26-xxxx din 11.05.2026 a intrat în Penitenciarul nr.17-Rezina la 29.05.2026 (nr.xxx).

45.La 09.06.2026, în Procuratura Orhei, Oficiul Rezina a fost înregistrată plângerea dlui Xxxxxx Xxxxxx (nr.xxxx), datată cu 05.06.2026, în care reclama mai multe acțiuni contrare legii și, după caz, inacțiuni ale procurorului Ion Mîrza în legătură cu soluționarea lucrărilor procesului penal, adoptarea și necomunicarea ordonanței din 11.05.2026.

46.Printr-o adresare din 12.06.2026 Oficiul Rezina al Procuraturii Orhei a expediat dlui Xxxxxx Xxxxxx copia de pe ordonanța procurorului Ion Mîrza din 11.05.2026, fapt confirmat prin avizul de recepție nr.xxxx din 12.06.2026. Corespondența cu ordonanța din 11.05.2026 în anexă, a fost înregistrată la Penitenciarul nr.17-Rezina la data de 15.06.2025, ordonanța fiind înmănată dlui Xxxxxx Xxxxxx la 16.06.2026.

47.În continuare, prin ordonanța adjunctului interimar al procurorului-șef al Procuraturii Orhei, șef al Oficiului Rezina, Nicolae Burduja din 24.06.2026, plângerea dlui Xxxxxx Xxxxxx înregistrată la 09.06.2026 în Oficiul Rezina a Procuraturii Orhei, inclusiv apreciată ca fiind și împotriva ordonanței din 11.05.2026, a fost respinsă ca neîntemeiată.

48.Prin adresa nr.xxxx din 24.06.2026, procurorul-șef Nicolae Burduja l-a informat pe dl Xxxxxx Xxxxxx despre soluția adoptată urmare a examinării plângerii sale din 09.06.2026, i-a comunicat modalitatea de acționare în caz de dezacord cu actul adoptat, anexând și o copie de pe ordonanța din 24.06.2026.

49.Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 31 iulie 2026, a fost admisă plângerea avocatului Alina Dragomir, în interesele petentului Xxxxxx Xxxxxx, împotriva ordonanței procurorului Ion Mîrza din 11.05.2026 și a ordonanței procurorului-șef al Oficiului Rezina Nicolae Burduja din 24.06.2026, cu reluarea investigațiilor în cadrul procesului penal nr.xxxxxxxx.

50.Cu referire la pretensele încălcări admise de procurorul Ion Mîrza în procesul examinării plângerii, Colegiul constată că, din lucrările procesului penal rezultă că, ancheta efectuată de procurorul Ion Mîrza nu poate fi apreciată ca fiind una inefficientă, or din ordonanța din 11.05.2026 rezultă că procurorul Ion Mîrza a efectuat o analiză a pretenzelor infracțiuni săvârșite în raport cu titularul sesizării cu caracter penal, din perspectiva elementelor constitutive ale acestora, constatând că lipsesc elementele infracțiunilor invocate în sesizarea penală.

51.Pretinsa cerere de audiere a martorilor, a fost una generică, fără a se indica asupra identității persoanelor care urmau a fi audiate în calitate de martori și, mai mult de atât, despre ce urmau să relateze acei martori.

52.De asemenea, legea nu obligă procurorul să efectueze toate acțiunile solicitate sau dorite de una dintre părți și nici să administreze probe doar pentru a satisface percepția subiectivă a unei persoane asupra modului în care ar trebui examinată cauza.

Aprecierea necesității administrării probelor aparține exclusiv agentului constator sau procurorului care examinează cauza. Această competență derivă direct din rolul său de autoritate responsabilă de stabilirea adevărului și de aprecierea relevanței, pertinentei și utilității fiecărei probe.

53.Prin urmare, simplul fapt că procurorul nu a considerat necesară audierea unor persoane nu poate fi calificat drept abatere disciplinară și nici măcar drept încălcare procedurală. În realitate, critica formulată de petent nu reprezintă altceva decât exprimarea unei nemulțumiri față de strategia de administrare a probelor adoptată de procuror, strategie care însă ține exclusiv de competența sa procesuală și care nu poate constitui obiectul unei răspunderi disciplinare.

54.Urmează a fi pus în evidență faptul că, Dispoziția directorului adjunct al ANP, XXXXXX XXXXXX nr.xxd din 10.04.2025, a fost adoptată la scurt timp după emiterea la 08.04.2025, de către Curtea Constituțională, a **Deciziei nr.44 referitoare la cererea de suspendare a acțiunii articolului II din Legea nr.247 din 28 iulie 2022 și a articolului VII din Legea nr.316 din 30 noiembrie 2022 de modificare a Legii nr.243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova (sesizarea nr.90a/2025)**, prin care s-a decis suspendarea, până la pronunțarea unei soluții de către Curtea Constituțională, a acțiunii textelor: - „sau i se comută pedeapsa” din articolul 7 alin.(1); - „la 30 de ani de închisoare, dacă este condamnată la detențiune pe viață;” din articolul 7 alin.(1) lit.d) din Legea nr.243/2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Ulterior, prin Hotărârea Curții Constituționale **nr. 10 din 24.07.2025 privind controlul constituționalității articolelor I punctul 4 din Legea nr.74 din 31 martie 2022, II din Legea nr.247 din 29 iulie 2022 și VII din Legea nr.316 din 17 noiembrie 2022 (amnistierea deținuților pe viață), (sesizarea nr.90a/2025)**, Înalta Curte a **declarat neconstituționale**: - textul „constatată de un expert psiholog judiciar atestat” se exclude” din articolul I punctul 4 din Legea nr.74 din 31 martie 2022; - textul „alineatul (2) se abrogă” din articolul I punctul 4 din Legea nr.74 din 31 martie 2022; - textul „,,cu condiția lipsei riscului de recidivă” se exclude” din articolul II din Legea nr.247 din 29 iulie 2022; - textul „(1) Persoanei condamnate la data intrării în vigoare a prezentei legi, căreia nu i se pot aplica prevederile art.4–6 i se reduce termenul de pedeapsă sau i se comută pedeapsa după cum urmează:” din articolul VII din Legea nr.316 din 17 noiembrie 2022; - litera d) din alineatul (1) al articolului 7 din Legea nr.243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova și, a hotărât să revigoreze dispoziția alineatului (1) din articolul 7 al Legii nr.243 din 24 decembrie 2021, în redactarea anterioară Legii nr.316 din 17 noiembrie 2022, cu următorul conținut: „Persoanei condamnate la pedeapsa cu închisoare, la data intrării în vigoare a prezentei legi, căreia nu i se pot aplica prevederile art.4–6 i se reduce termenul de pedeapsă după cum urmează:”.

Având în vedere această succesiune de evenimente, soluția dată de procurorul Ion Mârza la 11.05.2026 nu pare a fi nici arbitrară, nici vădit nerezonabilă.

55.În ceea ce privește sintagma din adresa nr.28/26-1729 din 11.05.2026, prin care procurorul Ion Mârza a comunicat dlui XXXXXX XXXXXX că „cu materialele procesului penal puteți lua cunoștință la Procuratura Orhei, Oficiul Rezina”, prin raportare la statutul dlui XXXXXX XXXXXX, Colegiul este de acord cu concluzia

Inspecției procurorilor, care a apreciat-o ca fiind una nepotrivită, însă luată izolat, aceasta nu este de natură să atingă gradul minim de severitate necesar pentru angajarea răspunderii disciplinare a procurorului.

56.Referitor la termenul de soluționare a procesului penal, Colegiul constată că procurorul Ion Mîrza a soluționat fondul procesului penal într-un termen de **24 de zile** (de la 17.04.2026 până la 11.05.2026).

57.Autorul sesizării, a pretins săvârșirea în privința sa și a infracțiunii prevăzute de art.166¹ Cod penal, situație care, *de jure*, impune soluționarea sesizării din perspectiva art. 274 alin.(3¹) din Codul de procedură penală, adică într-un termen ce nu va depăși 15 zile.

58.Din particularitățile speței și prin raportare la faptele pretins a fi calificate ca și tratament inuman sau degradant (*acțiunea de retragere a demersului, materializată în cererea administrației Penitenciarului nr.17-Rezina, nr.x/xxx din 14.04.2026*), este evident că această faptă nu putea primi o astfel de încadrare juridică.

59.Dincolo de cele menționate *supra*, în legătură cu acest aspect, trebuie pus în evidență și rolul procurorului conducător la primirea, înregistrarea și examinarea sesizărilor cu caracter penal. Aprecierea potențialei calificări penale a unor evenimente (fapte) și, pe cale de consecință, a modului de înregistrare și de examinare a unei plângeri cu privire la acestea, este competența exclusivă a conducătorului organului de urmărire penală (*pct.40 din Instrucțiunea citată*) și nu este determinată în totalitate de voința autorului sesizării.

60.Anume din raționamentele expuse, soluționarea sesizării, de către procurorul Ion Mîrza, în termenul prevăzut de art.274 alin.(1) Cod de procedură penală (45 de zile), nu va fi considerat ca contrar prevederilor legale.

61.Cu referire la omisiunea expedierii ordonanței 11.05.2026, se constată că soluția adoptată pe marginea lucrărilor procesului penal a fost comunicată dlui XXXXXX XXXXXX, prin scrisoarea recomandată din 11.05.2026, fiind înregistrată la Penitenciarul nr.17-Rezina la data de 29.05.2026 și efectiv recepționată de dl XXXXXX XXXXXX la data de 02.06.2026.

62.Conform alin.(5) din art.274 Cod de procedură penală, „în cazul în care procurorul refuză pornirea urmăririi penale, el confirmă faptul prin ordonanță motivată și **anunță** despre aceasta, într-un termen cât mai scurt posibil, dar nu mai mare de 15 zile, persoana care a înaintat sesizarea”.

63.Din interpretarea *ad litteram* a normei, nu rezultă obligația expresă a procurorului de a înmâna (expedia, transmite) persoanei care a înaintat sesizarea cu privire la săvârșirea infracțiunii, copia de pe ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale.

64.Se constată că, nu a existat un refuz al procurorului Ion Mîrza de a pune la dispoziție dlui XXXXXX XXXXXX a ordonanței din 11.05.2026 or, la plângerea acestuia din 09.06.2026, înregistrată la Oficiul Rezina al Procuraturii Orhei, la data de 12.06.2026 i s-a expedit copia de pe actul procesual.

65.În concluzie, Colegiu nu a identificat o normă legală sau un act normativ instituțional care ar fi fost încălcat de către procurorul Ion Mîrza la anunțarea soluției adoptate la data de 11.05.2026.

66. Contestatorul invocă faptul că verificarea disciplinară ar fi fost incompletă, că nu ar fi fost verificat esența sesizării disciplinare, nu au fost analizate contradicțiile evidente din materialele cauzei, nu a fost verificată conduita procesuală a procurorului.

67. Cu referire la alegațiile contestatorului, Colegiul reține că în conformitate cu pct. 96 lit. g) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Colegiului de disciplină și etică, Colegiul trebuie să verifice, în cazul unei contestații formulate în temeiul art. 49 alin. (4) din Legea nr. 3/2016, caracterul complet și obiectiv al verificării efectuate de Inspecția procurorilor, legalitatea și temeinicia deciziei contestate, precum și dacă materialele existente sunt suficiente pentru examinarea fondului ori impun efectuarea unor verificări suplimentare.

68. Aplicând această exigență, Colegiul constată că dosarul disciplinar conține date suficiente pentru soluționarea criticilor esențiale: sesizarea inițială, actele adoptate de procurorul Ion Mîrza și de procurorul ierarhic superior Nicolae Burduja, contestațiile exercitate împotriva acestora, materialele procesului penal nr. xxxxxxxx, explicația procurorului.

69. În speță, Colegiul constată că, aspectele esențiale ale faptelor reclamate au fost verificate de către Inspecția Procurorilor prin prisma normelor ce reglementează răspunderea disciplinară a procurorilor, inclusiv sub aspectul existenței unei fapte disciplinare, al încălcării obligațiilor de serviciu și al forme de vinovăție cerute de lege.

70. Colegiul reține că, în prezenta procedură disciplinară, argumentele autorului contestației exprimă, în principal, dezacordul cu raționamentele procesuale ale procurorilor, cu modul de apreciere a faptelor și probelor și cu concluziile formulate în actele procesuale emise. Or, asemenea aspecte țin, în mod prioritar, de sfera controlului procesual prevăzut de Codul de procedură penală.

71. Pe de altă parte, Colegiul nu poate transforma examinarea contestației într-un nou control în fond asupra soluției procesual-penale și nici într-o jurisdicție de revizuire a încheierii judecătorului de instrucție. Misiunea sa este de a stabili dacă neregularitățile constatate în cadrul mecanismelor procesuale sunt însoțite de acele elemente de culpabilitate care justifică activarea răspunderii disciplinare.

72. În acest sens, practica CSP din Hotărârea nr. 1-242/2026 prezintă o relevanță particulară: Consiliul a respins instituirea unei prezumții de culpabilitate întemeiate exclusiv pe rezultatul controlului judecătoresc și a reținut că modul de interpretare a legii, aprecierea faptelor sau evaluarea probelor nu poate determina, prin sine însuși, răspunderea disciplinară, exceptând situațiile în care reaua-credință sau neglijența gravă sunt demonstrate prin date obiective și concludente.

73. Această regulă nu diminuează autoritatea hotărârilor judecătorești și nici obligația procurorului de a respecta legea. Ea stabilește doar pragul suplimentar cerut de legiuitor pentru trecerea de la **eroarea sau neregularitatea procesuală** la **abaterea disciplinară**.

74. În consecință, Colegiul reține că în prezenta cauză este demonstrată existența unui control judecătoresc în urma căruia cele două ordonanțe au fost declarate nule și a fost dispus un control suplimentar. Nu este însă demonstrată, la standardul necesar angajării răspunderii disciplinare, existența unor acțiuni ori inacțiuni ale procurorului Ion Mîrza săvârșite cu intenția de a încălca legea ori drepturile contestatorului sau dintr-o neglijență atât de gravă încât lipsa de prevedere să fie inexplicabilă pentru un profesionist în domeniul dreptului.

75. Prin urmare, după examinarea conduitei procurorului, a efectului încheierii judecătorului de instrucție, a criticilor referitoare la accesul la justiție, a argumentelor privind pretinsa examinare formală și pătinitoare, precum și a elementelor obiective și subiective ale abaterilor disciplinare invocate, Colegiul constată că materialele

cauzei nu oferă temeiuri suficiente pentru angajarea răspunderii disciplinare a procurorului Ion Mîrza, în baza art. 38 lit. a), b) din Legea nr. 3/2016.

76. În aceste circumstanțe, decizia Inspecției procurorilor din 26 iunie 2026 privind încetarea procedurii disciplinare este întemeiată sub aspectul concluziei privind lipsa elementelor necesare răspunderii disciplinare, iar argumentele expuse în contestația lui XXXXXX XXXXXX nu justifică anularea acesteia ori remiterea materialelor pentru efectuarea unor verificări suplimentare.

77. În consecință, contestația formulată de XXXXXX XXXXXX urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, cu menținerea deciziei Inspecției procurorilor din 26 iunie 2026, prin care a fost dispusă încetarea procedurii disciplinare nr. xxxs/26, în privința procurorului Ion Mîrza, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară, urmează a fi menținută.

78. Pornind de la considerentele expuse, în urma deliberării și exprimării votului de către membrii Colegiului prezenți la ședință, cu 6 voturi „pro” și 0 voturi „contra”, în conformitate cu prevederile art. 49 alin. (4) și art. 85 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, pct. 80-83 și pct. 84 alin. (1) lit. a) din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-437/2025 din 23.12.2025, Colegiul de disciplină și etică

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația domnului XXXXXX XXXXXX, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 26 iunie 2026, adoptată în procedura disciplinară nr. xxxs/26, în privința procurorului în Procuratura Orhei, Oficiul Rezina, Ion Mîrza.

2. A menține decizia Inspecției procurorilor din 26 iunie 2026, prin care a fost dispusă încetarea procedurii disciplinare nr. xxxs/26, în privința procurorului în Procuratura Orhei, Oficiul Rezina, Ion Mîrza, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

3. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, în directoriul Colegiului de disciplină și etică, subdirectorul Hotărâri.

4. Hotărârea se comunică participanților la procedura disciplinară.

5. Hotărârea poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul Colegiului de disciplină și etică, în termen de 15 zile lucrătoare de la data pronunțării.

**Președinte al Colegiului
de disciplină și etică**

semnat

Alexandru LOZAN